

også har været inde på, så er det en berigelse, at vi har nogle, der er anderledes. Det kan gå helt galt for den måde, vi ser på hinanden på og ser på mennesker på, hvis vi begynder at sige, at der er nogle, som vi vil sortere fra. Det kan ske, hvis vi i større omfang begynder at lægge op til, at forældre, der ikke sorterer fostre fra, er uansvarlige.

Derfor håber vi meget fra Enhedslistens side, at vi kan tage hul på en debat om, hvad vi gør for at forebygge, at der sker fosterskader, i stedet for at spørge: Hvordan sorterer vi fra, når først det er sket?

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil sige tak for en rigtig god debat, og jeg vil også tilføje, at jeg synes, det har været en debat af høj kvalitet. Alle har virkelig tænkt dybt og grundigt over problemstillingerne og over etiken og over spørgsmålene og problemerne, og det er jeg utrolig glad for og tilfreds med.

Fru Ester Larsen startede med at konstatere, at hun bestemte ikke var enig i, at menneskeværd er afhængigt af nytteværdien, og det er jeg da utrolig glad for at fru Ester Larsen starter med, for det er vi da helt enige i.

Fru Sophie Hæstorp Andersen fra Socialdemokraterne nævnte bl.a., at kvindernes ret eller kvindernes valg ikke altid er så frit, og det er korrekt. Det har vi hørt i mange forskellige sammenhænge, og derfor er jeg da også glad for, at vi har det med i vedtagelsen, at vi skal sikre, at gravide kvinder ikke føler sig tvunget til at få en abort på grund af manglende økonomiske eller sociale foranstaltninger.

Fru Sophie Hæstorp Andersen sagde også noget om, at målet er at minimere antallet af undersøgelser, og det er jo for så vidt også rigtigt, men ministeren nævnte i sin indledende tale i et svar, at der årlig tabes 70 raske fostre på grund af fostervands- og moderkageundersøgelser, og det ville man gerne undgå via en anden form for undersøgelse.

Men sagen er jo desværre ikke så enkel, for hvis en kvinde skal være helt sikker på diagnosen, så skal hun jo både have den pågældende scanningsundersøgelse plus fostervands- og/eller moderkageundersøgelser, hvis hun er i risikogruppen. Derfor beregner Sundhedsstyrelsen jo, at et generelt tilbud om fosterdiagnostik vil få aborttallet til at stige fra 250 til 375 årlig. Det er altså en stigning på 125 aborter. Så hele problemstillingen er ikke så enkel.

Fru Else Theill Sørensen kom med nogle meget stærke udtryk for fru Else Theill Sørensens eget og De Konservatives menneskesyn, og det synes jeg var meget smukt, og der var også noget om omsorgen. Vi skal have det sådan, at kvinderne fortsat kan være i lykkelige omstændigheder, og at de ikke skal sygeliggøres.

Fru Lene Garsdal talte en del om svangreomsorgen og de forebyggende konsultationer, og det er så vigtigt. Det skal vi prioritere. Det må under ingen omstændigheder glide i baggrunden. Det skal vi virkelig prioritere.

Det samme var fru Line Barfod inde på.

Jeg vil sige, at for Kristeligt Folkeparti er alle mennesker værdifulde uanset deres fysiske eller psykiske udrustning, og et samfunds syn på handicappede viser sig jo ofte i den hjælp, vi som samfund konkret yder handicappede og syge.

Kl. 17.30

Det Etske Råd udtaler om denne sag i deres redegørelse om fosterdiagnostik fra 1998, at der ikke bør ske en udvidelse af tilbuddene om fosterdiagnostik, før der er etableret en bedre rådgivning, fordi den genetiske rådgivning i dag på de obstetriske afdelinger er sundhedsfaglig med mulighed for at henvise til social rådgivning m.v., men denne mulighed mangler i de tilfælde, hvor det er den praktiserende læge, der skal rådgive. Derfor er det vigtigt, at gravide altid får information om de forældre- og handicapforeninger, der har et førstehåndskendskab til glæder og sorger ved at have et barn med et bestemt handicap.

I Ugeskrift for læger udtaler professor John Philip fra Rigshospitalet, at der efter hans mening er et stort vakuum, når det gælder information til forældre i forbindelse med fosterdiagnostik. Efter hans mening er det et ressource-spørgsmål, og rådgivningen prioriteres simpelt hen ikke, siger han.

Vedrørende det sidste punkt i forslaget til vedtagelse om redegørelsen til Folketinget ser jeg frem til regeringens redegørelse i næste folketingssamling, for vi kan se, at i regeringens handicapplan er der overhovedet intet sagt om børn. Børn kan jo være handicappede; børn kan fødes med handicap, men der er overhovedet ikke taget stilling til det eller nævnt noget om det i regeringens handicapplan. Derfor ser vi frem til en ny plan efter en afklaring vedrørende de eksisterende tilbud.

Det Etske Råd har i sin redegørelse fra 1998 udtalt, at uden en anstændig behandlings- og